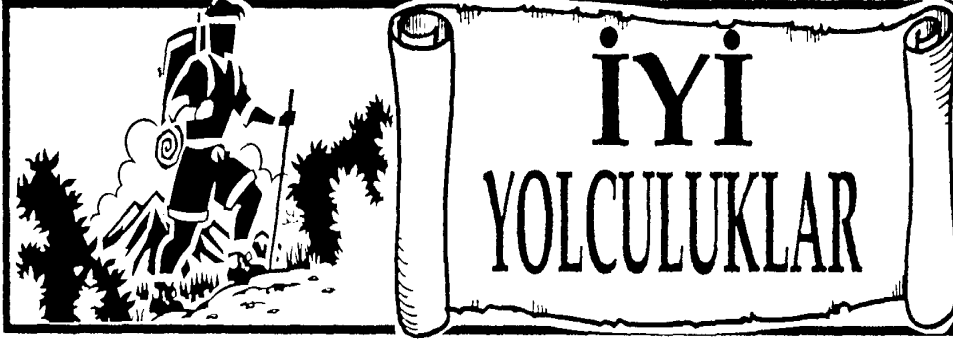

Parlak YarınlaR

Sayı: 07

Üzerinde yaşadığımız dünyanın gitgide büzüldüğü şu yıllarda yolculuk, seyahat sıradan uğraş: Birçok insan çalışmak, okumak, özellikle yaşam koşulları daha elverişli görünen bir yere kapağı atmak için çeşit çeşit ülkelere sığınıyor. Çağdaş taşıt araçları yoğun önem topluyor. Kuşkusuz uçak bunların başında geliyor. Bir yılda bu yolcuların sayısı kimbilir ne denli! Terörizm korkusuna karşın.. Tüm ülkelerde uçak yolculuğu yapanların sayısı milyar dolaylarında olmalı. Tren, otomobil, otobüs, vapur ve uzay yolculuğu yapanları da saydığımızda, insanlık ailesinin çok önemli bir kesimi yolculuğu benimsemiş. Eskiden herkes yerli yerinde, kasabada köyde işi gücüyle uğraşırken, günümüzde ticaret, eğitim, çeşitli sporlarda birleşim hep seyahatle oluyor.

En iyi bilinen alışıklardan biri olmuş seyahat. Yığınsal iletişim çağında yeryuvarlağı sanki bir köye dönüşmüş! Dünyanın en irak köşesindeki bir gelişimi aynı gün televizyon ekranında seyredabiliyor, üzerinde tartışma yapıyoruz. Birçok kişi ulusal sınırların ötesinde yaşamaya alıştı. Uzayla bildirışmenin gerçekleştiği şu dönemde ademoğlunun köyü, kasabası, kenti dışında bilgi edinememesi kendini zoraki bilgisizliğe vermek türünden çok üzücü bir görünüm sayılmaz mı? Bundan da kötüsü, bireyin günahlılık kutsallık, geçicilik-kalıcılık üzerinde bilgisiz ve ilgisiz kalmasıdır.

Bir seyahat sonucu yaşama gözlerini açtın. Yine bir seyahat sonucu yaşamdan sonsuza göçeceksin. Kısa bir yolculukla ana rahmini bırakıp dölüt durumundan doğal insan durumuna geçtin. Başka bir yolculukla buradan sonsuzluklar ülkesine gideceksin. Bu iki yolculuktan geçmeyen insan yok. Genellikle seyahati seven ademoğlu bu önemli yolculuklara niçin aklını yormaz? Niçin ilk ve özellikle son seyahatin üzerinde durmaz? Niçin bunlarla ilgili yakışık soruları sormaz, bunlara yanıt aramaz?

Doğum gününde anılan yolculukla insanlık ailesine katılan, ölüm denen yolculukla toplumundan ayrılan ademoğlunun düşüncesini özellikle bu iki yolculuğa çevirmesi, şu kısa yaşam sürecince geçen her yolculuğu bu iki yolculuğun ışığında düşünmesi gerekmez mi? Seni dünyaya getiren kısa ama çok önemli yolculuğun nedenlerini düşündüğün oldu mu? Niçin varım? Gerekli amacı öğrenebildim mi? Bu varlığın sonrası ne olabilir? Nasıl öleceğim? Yaşamımın anlamı nedir? Bunu sağlıklı biçimde nasıl değerlendirebilirim? Şu güvensiz dünyada yaşamımın güvenini nerede bulabilirim? Bu tür köklü sorularla boğuşabildin mi? Belki çok, belki de az seyahat edenlerdensin. Ya da hiç seyahate çıkmazsın. Ama biri geçmiş, öbürü gelecek olan iki seyahatten kaçamak bulamazsın. Onlarla çok yakından ilgilenmeye zorunlusun.

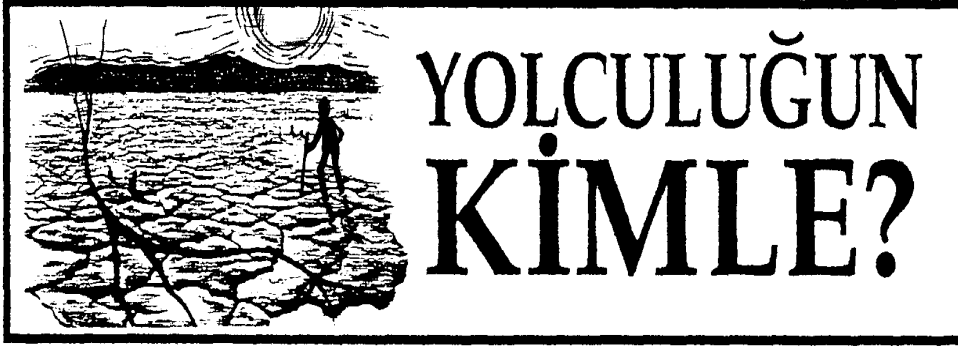
Amaçsız bir yolculuk düşünülemez. İş güc seyahatine çıkan, işiyle ilgili konuları kovalar. Hastalık nedeniyle yolculuk yapan, sağlığına gerekli çözümü arar. Tatil yolculuğuna çıkan, zevk u sefa arar. Uzay yolculuğuna çıkan çok önemli araştırmaları kovalar. Bunlara karşı, işsiz amaçsız dolaşana boş gezenin boş kalfası demişler. Öyleyse yaşam yolculuğunda amacın nedir? İnsanlık ailesine katılan her can, insanlığın dinçliğini artırmak, ya da sarsıntılarını çoğaltmak doğrultusunda olumlu olumsuz katkıda bulunur. Tanrı Sözü'ndeki açıklama şudur: "İçimizden hiç kimse kendisi için yaşamaz, kendisi için ölmez" (Romalılar 14:7). İnsanlık soyuna, toplumuna, dar çerçeveye, ailene katkı nedir, ne olmalı? Yaşam yapıcılığının anahtarı nedir?

İleride ölmeye ilk yolculuğu yaptın. Doğal insanın kestiremeyeceği parlaklıklarla dolu ölümsüz yaşama kavuşabilmek için, genellikle beliren yolculuğu özlemen gerekmez mi? İstiraba sıkıntıya doğdun, sonsuzun görkemine ilerleten

yolu aşmak hakkın ve seçi-min. Çürüyeceksin; çürümezliğe kavuşmak senin istemine bağlı. Özgün ve kalıtmılgünahla dünyaya geldin, günahdan kesin özgürlük bulmuş ortamı ve bedeni özlemen, ona kavuşman insansal kararına bağlı. “Çünkü onaylandığında, Tanrı'nın kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır” (Yakup 1:12). Umursamazlık etme!

Yaratan, insanın ilk yolculuğuna şöyle değinir: “Yüceliğim için yarattığım, kendisine biçim verdiğim, evet onu varlığa getirdiğim, adımla çağrılan her insanı getir, diyeceğim” (Yeşaya 43:7). İlk yolculuğunun nedenini, Yaratanı'nı yüceltmek, O'nun kayrasıyla iyiliğini yaşam boyu varlığında sergilemek, ululuğunu belgelemekte tanı. Ama bu yolculuk bitecek ve Tanrı seninle ilgili buyruğu bildirecek: “Getir!” İşte o gün son yolculuğa çıkacaksın. Dönüşü olmayan yolculuktasın. Tek güvenlik pırl pırl güneşte parlayan hedeftedir. Egemen gücünü belirgin dille tanıtan Mesih'in sevgi çağrısı herkese doğrultuluyor. İlk yolculuğun gidişini nasıl bütünleyeceğine bir çağrı ve amaçtır, ikinci yolculuğunsa bunun getireceği sonuca çağrı. İşte ilgileceğin konu!

Sabahleyin takvimin yaprağını yırttın mı? Düşüncen nerelere yöneldi? Elinde geçersiz bir bilet bulunduğunu tasarladın mı? Yolculuğun bundan sonrasına bakıyor, nereye gittiğini kestiremiyorsun. Kullanılmamış biletlerin tarihi belirgin. Nereye gideceğin bu biletleri tanrısal kavramla, kayrayla, akıllılıkla değerlendirmene bağlı. “Yaşamınız nedir ki? Çünkü bir süre görünen, az sonra görünmez olan buharsınız” (Yakup 4:14). Yöntemsiz, amaçsız, yeteneksiz varlığı esenliğe yönlendirebilen İsa Mesih şöyle seslenir: “Yol da, gerçek de, yaşam da Ben'im...Dünyaya ışık niteliğinde geldim. Bana iman eden karanlıkta kalmasın diye” (Yuhanna 14:6; 12:46).

Atamız İbrahim Tanrı'yla yolculuğa çıktı. Bu da ne demek? O bir Mezopotamyalı'ydı. Put yatağı UR kentinde doğup büyüdü. Buradaki bozukluk düzensizlik melekleri ağlatacak türdendi. Tanrı İbrahim'i böyle çürük bir toplumdan kendisine çağırdı. Ona şu buyruğu verdi: “Ülkenden, akrabanın yanından, babanın evinden ayrıl; sana göste-receğim ülkeye git” (Yaratılış 12:1). Toplumun önde geleni. İşi gücü tıkrında, herkes-çe sayılan bir insan. Daha birçok özelliği var.. Böyle birine bambaşka bir yola girmesi buyruluyor. Güvencesi ne? Günahlı yaşamı arıtan, kutsallık yöntemini çizen diri Tanrı'nın Sözü'ne kanıtlılıkla iman etmek, Çağırana'a kesenkes güvenmek.. Bu, din öğ-retilerine üstünkörü teslim olma değil! “Doğru kişi imanla yaşayacaktır” (Rom. 1:16).

Tanrı'nın buyruğuna uyan İbrahim günah yatağı UR'u geride bırakıp yaşamının en önemli yolculuğuna atıldı. Taşıt aracı deveydi. Ama İbrahim bu çetin yolculuğa tek başına çıkmadı. Onu çağırana diri Tanrı beraberinde gidiyordu. Sadece imanla tanılabilen Dost: “İbrahim çağrıldığında miras alacağı yere gitmek için imanla Tanrı buyruğuna uydu ve nereye gittiğini bilmeden ülkesinden ayrıldı. İmanla, vaat edilen toprakta, yabancı bir ülkede uyruksuz biriymiş gibi konukladı. Aynı vadin miras ortakları olan İshak ve Yakup'la birlikte çadırlarda yaşadı” (İbraniler 11:8,9). Tanrı 'Dostum İbrahim' diye çağırıldığı bu tarihsel insanı, günahlıyı kayrayla doğru kılana iman ettiği için arıttı, hem de doğrulukla donattı (bkz. Yaratılış 15:6; Romalılar 4:20-22; Yakup 2:23). Tanrı din biçimleri özlemez bunlara kıvanmaz, din uygulamalarıyla kişiyi doğru çıkarmaz.

Tanrı'yla birlikte yolculuk etmek, yaşamda her çeşit günah ilişkisini kökten kesmektir. Tanrı yaşam kutsallığını değerlendirenlere, onu sevenlere yol arkadaşlığı eden, o yolculuğa kutluluk katandır. Günahlı ademoğlunun temel bunalımı, Tanrı'ya inandığını belirtirken iblisle yol arkadaşlığı etmektir. Öyle ya, güncel iş ve alışkılar her çeşit yalanla dolana, çıkarıcılıkla, cinsel düzensizliklerle, insan kardeşin hakkını çiğnemekle ve bu sıradan bir sürü sinsilik ve kurnazlıkla dolup taşarken, o insanın yol arkadaşı şeytandan başka kim olabilir? Kutsal Kitap'ta tanrısal yargı şöyle belirtilir: “Bilmezler ve anlamazlar. Karanlıkta gezmehteler...Kötülerin yolu koyu karanlık gibidir. Niçin sürçtüklarini

bilmezler" (Mezmun 82:5; Süleyman'ın Özdeyişleri 4:19). Hiç kuşkusuz onlara kutsal bir yol arkadaşı gerek. Din bağlantılarının ötesinde.

Tanrı kendisiyle yolculuk etmenin mutluluğunda yaşayana ilişkin şu tanıklığı duyurur: *"Onunla antlaşmam yaşam ve esenlikti...dudaklarında haksızlık bulunmadı; benimle esenlikte ve doğrulukta yürüdü, birçok kişiyi kötülükten döndürdü" (Malakya 2:6). Günahlarına tövbe eden, Tanrı'ca arıtılan Davut peygamber bu köklü gerçeğe bağlılığı yaşamının ilkesi kıldı, buna tanıklığını içtenlikle dile getirdi: "Kayran gözlerimin önündedir; Senin gerçeğinde yürüdüm...Ya RAB, yolunu bana öğret. Senin gerçeğinde yürüyeyim" (Mezmun 26:3; 86:11). Güvenlikli yolculuk doğrultusunda sunulan duadaki yakarılar belirgindir: Kayra, eğitim, gerçek.. Günahlı insan yaşam boyu sürçer, sendeler, kösteklenir. Eğri yöntemi sadece Tanrı'nın kayrası (inayet) düzene getirir. Tanrı'nın arıtması dışında sağlıklı yolculuk olamaz. Ve bu yolculukta bilgeli Tanrı eğitimi.. O'nun hiç değişmeyen gerçeğinden beslenen, buna dayanan göksel eğitim..*

Musa peygamber toplumunu kölelikten kurtarıncı Tanrı'yla yolculuğa çıktı, güngünden O'nun desteğine, iyiliklerine tanık oldu. Bu yolculukta Tanrı Musa'yla toplumuna göklerden ekmek verdi, çölde su kaynakları açtı, giysilerini pabuçlarını eskimekten korudu; düşman onları yıkamadı. Musa ölümünden önce Tanrı'yı şöyle yüceltti: *"RAB Sina'dan geldi... Sağında onlara ilişkin ateşli ferman vardı... Sığınacağıın yer öncesiz Tanrı'dır. Öncesiz pazılar seni taşıyor... Yardımının kalkanı, görkeminin kılıcı olan RAB tarafından kurtarılmış toplum, ne mutlusun! Kim benzer sana?" (Yasanın Tekrarı 33:2,27,29). Din biçimleri değil, sevgiden desteklenen yolculuk..*

Tehlikeli yollarda tek başına gezinmeyi benimseyen düşünülebilir mi? Şu güvensiz, sevgisiz dünyaya diri Tanrı'nın kurtarmalık olan sevgisiyle gelen kurtarıcı İsa Mesih'i tanıyıp O'nu yol arkadaşı niteliğinde seçmenin mutluluğu parlak gönenc, sağlam güvendir. Yeşaya peygamber buna şöyle tanıklık eder: *"Zayıfa güç sağlar, bitkinin gücünü artırır. Gençler bile zayıf düşer, yorulur. Yiğitler tümünden düşer. Ama RABBİ bekleyenler güçlerini tazeler, kartallar gibi kanat gerip yükselirler. Seğirtirler, yorulmazlar. Yürürler, zayıf düşmezler" (40:29-31).*

Tanrı insandan ırakta değil. Kurtarıcı Mesih'in kişiliğinde insan bedeniyle aramıza geldi, dertlerimize acılarımıza katıldı, o parlak yaşamın doruğunda günahlarımız için kurtulmalık olarak öldü. Mesih şunları bildirir: *"Ben dünyanın ışığıyım. Ardım sıra gelen yaşam ışığına kavuşacak, hiçbir durumda karanlıkta dolaşmayacak...Işığa sahipken yürüyün ki, karanlık sizi basmasın...Ben iyi Çoban'ım. İyi Çoban koyunlar yararına canını verir...Koyunlarım sesimi işitirler, ben de onları tanırım; böylece ardım sıra gelirler. Ve ben onlara sonsuz yaşam veririm" (Yuhanna 8:12; 12:35,36; 10:11,27,28). İsa Mesih'i imanla kurtarıcı ve yol arkadaşı niteliğinde seçmek, yaşamın-sonsuzun parlaklığını görmektir; bunun gönencinde güvenliğe erişmektir.*

İNCİL'i adresimizden isteyebilirsiniz.

PARLAK YARINLAR, Postfach 22 33 45, D-57039 Siegen – Almanya

(deutscher Titel: Gute Reise! – Wer ist dein Reisebegleiter?)